

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

str. Gheorghe Lazăr nr. 9B
300081, Timișoara
Tel: +0256 499 334
Fax: +0256 499 332

DECIZIE nr. nr. 4663/30.12.2019

privind soluționarea contestației formulată de X
înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr...../28.08.2014 și reînregistrată la
D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR ...../02.12.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată atât de către Av. Nemet Diana Mihaela pentru X cu adresa nr...../24.09.2019, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR ...../26.09.2019, cât și ulterior de către Inspekția Fiscală din cadrul A.J.F.P Hunedoara cu adresa nr. ..../26.11.2019, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR ...../02.12.2019, cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulată de X, a cărei soluționare a fost suspendată în baza Deciziei nr...../...../17.09.2014 emisă de către D.G.R.F.P Timișoara. În considerarea Încheierii penale nr...../07.09.2016 a Tribunalului Hunedoara, definitivă, se constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.214 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și respectiv art. 277 alin. 3 și art. 272 alin. 2 lit. a din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data reluării procedurii de soluționare a contestației, motiv pentru care D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestațiilor se va investi cu reluarea procedurii de soluționare a contestației formulată de

X,
CNP .....,
cu domiciliul în localitatea Hunedoara

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr...../28.08.2014 și reînregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR ...../02.12.2019.

Prin Decizia nr. ..../...../17.09.2014, D.G.R.F.P Timișoara a dispus în temeiul art.214 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare „Suspendarea soluționării contestației formulate de domnul X din Hunedoara împotriva sumei de xxxx lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar din surse nedeclarate, stabilit prin Decizia privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr..../17.07.2014, emisă de AJFP Hunedoara, Inspecție fiscală.”

Prin Ordonanța din data de 06.2016 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara în dosarul nr....P/2014, în temeiul art. 315 alin.1 lit. b din Cod. penal, art. 16 alin. 1 lit. a și b, teza I, s-a dispus :

“ 1. Clasarea cauzei privind pe suspectul X, (...) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prev. și ped. de art. 9 lit.a din Legea nr.241/2005, cu aplicarea prevederilor art.35 alin.1 și art.5 din Codul penal, întrucât fapta nu constituie infracțiune.

2. Clasarea cauzei privind infracțiunea prev. și ped. de art.4 din Legea nr.241/2005, întrucât fapta nu există. (...)”

Împotriva ordonanței din data de .06.2016, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin A.J.F.P Hunedoara a formulat plângere, care a fost respinsă prin Încheierea penală nr..../CP/07.09.2016, definitivă.

Conform prevederilor **art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015** privind Codul de procedură fiscală:

“(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi”, contestația fiind soluționată în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

Petentul X a formulat contestație împotriva Deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr..../17.07.2014, emisă de AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală și vizează suma de xxxxxx lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar.

Contestația a fost semnată de petent, așa după cum prevede art. 206 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În condițiile în care solicitarea de reluare a procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr..../17.07.2014 emisă de AJFP Hunedoara a fost formulată prin Av. N.D, la dosarul cauzei a fost depusă împuternicirea avocațială seria HD nr....., în original, cu adresa nr..../10.12.2019 înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr.TMR_DGR ..../...., astfel că se constată îndeplinită calitatea de reprezentant al D-nei Av. N.D față de dl. X.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată, petentul solicită anularea deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar, contestând faptul că, potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, patrimoniul i s-a mărit în perioada anilor 2008 - 2011, ca urmare a construirii unui imobil în municipiul Hunedoara, str. Rotarilor, nr.78, în suprafață totală de 902 mp.

Contestatorul arată faptul că, construcția a avut loc în anul 2002 și ca urmare, obligația fiscală s-a născut în perioada anului 2002, fiind îndeplinite condițiile prevăzute la art.23 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, petentul contestă dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale după împlinirea termenului de prescripție prevăzut de lege, respectiv 5 ani de la data la care s-a constituit baza de impunere care generează un astfel de impozit, susținând că în cauză sunt aplicabile prevederile art.91 alin.1, art.131 alin.1 și art.134 din Codul de procedură fiscală și HG 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate.

În susținerea celor reținute, contestatorul afirmă că poate face dovada cu contractul de vânzare-cumpărare în baza căruia a devenit proprietar, certificatul de urbanism și autorizația de construcție.

Mai mult, petentul susține că nici valoarea stabilită de expertul ANEVAR nu coincide cu valoarea reală a casei, deoarece în autorizația de construcție este specificată valoarea de atunci a construcției, de cca xxxxxlei.

Concluzionând, petentul solicită constatarea împlinirii termenului de prescripție prevăzut de lege și dispunerea anulării deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar.

II. Organele fiscale din cadrul AJFP Hunedoara, Inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

În conformitate cu prevederile art.109¹ din OG nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și HG nr.248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au utilizat ca metodă indirectă pentru stabilirea bazei impozabile ajustate "metoda patrimoniului".

Metoda constă în determinarea venitului impozabil pe baza creșterii valorii patrimoniului net al unui contribuabil pe parcursul unui an fiscal. Creșterea sau descreșterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârșitul perioadei.

Având în vedere informațiile furnizate de Primăria municipiului Hunedoara,

precum și cele aflate în baza de date ale Agenției naționale de administrare fiscală, organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea situației patrimoniului net, precum și a surselor de venit, în vederea determinării bazei impozabile ajustate și a impozitului pe venit aferent perioadei impozabile verificate pentru domnul X, astfel:

- în perioada 01.01.2008 - 31.12.2011 patrimoniul net al domnului X a crescut cu valoarea de xxxxxx lei, reprezentând bunuri imobiliare, respectiv o casă de xxx mp, situată în municipiul Hunedoara.

Valoarea patrimoniului a fost stabilită în baza Raportului de evaluare a proprietăților imobiliare situate pe teritoriul județului Hunedoara, pentru anul 2011, executat de expert evaluator inginer P.F, întocmit pentru Uniunea națională a notarilor publici, Camera notarilor publici Alba Iulia.

- pentru identificarea surselor de venit realizate de domnul X în perioada supusă verificării fiscale, în urma verificării bazei de date ale Agenției naționale de administrare fiscală, organele de verificare fiscală au constatat că în perioada 01.01.2008 - 31.12.2011, domnul X nu a declarat niciun fel de venit.

De asemenea, în urma verificării, s-a constatat că nici în perioada 1990 - 2007, domnul X nu a declarat organelor fiscale niciun fel de venit, astfel că nu s-au putut identifica sursele privind veniturile realizate.

Ca urmare a constatărilor de mai sus, organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea valorii bazei impozabile ajustate la data de 31.12.2011.

Prin adresa nr...../29.10.2013, organele de verificare fiscală au solicitat informații de la Primăria municipiului Hunedoara.

Urmare adresei nr...../13.11.2013, Primăria municipiului Hunedoara a înaintat către AJFP Hunedoara, Decizia de impunere - Inștiințare de plată, cuprinzând valoarea impozabilă a imobilelor deținute de domnul X, respectiv corp principal în suprafață desfășurată de xxxxmp.

Organele de verificare fiscală au stabilit valoarea imobilelor aflate în proprietatea domnului X astfel că baza xxxxxx.850 lei.

Concluzionând, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul impozitului pe venit suplimentar din surse nedeclarate, în sumă de xxxxx lei, impozit calculat conform art.79¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit în sumă de xxxx lei stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. ..../17.07.2014, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită să se pronunțe

dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2008 – 31.12.2011, în condițiile în care, raportat la verificarea fiscală prealabilă documentară efectuată asupra ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice X cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, organele de cercetare penală prin soluțiile pronunțate au stabilit că în ceea ce privește veniturile obținute de persoana fizică X în modalitatea descrisă de acesta în nota explicativă și declarația dată organelor de urmărire penală (care nu este infirmată de alte probe), nu rezultă că acestea erau supuse obligației declarării organelor fiscale și implicit impozitării.

În fapt, petentul X a fost programat în vederea efectuării unei verificări fiscale de către organele de control din cadrul DGRFP Timișoara – AJFP Hunedoara, fiind întocmit Raportul de verificare fiscală prealabilă documentară din data de 18.11.2013; în acest sens a fost emis avizul de verificare fiscală nr. ..../20.11.2013, persoana fizică X fiind înștiințat că, începând cu data de 29.11.2013 va face obiectul unei verificări fiscale care va cuprinde perioada 01.01.2008 – 31.12.2011.

Persoana verificată a solicitat amânarea verificării fiscale, iar la data de 22.01.2014 s-a prezentat la sediul AJFP Hunedoara, împrejurare în care a depus Declarația de patrimoniu și venituri. La aceeași dată a fost întocmită de organele de verificare fiscală „Minuta Întâlnirii” acestora cu petentul X, în conformitate cu prevederile art.40 din Procedura de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, aprobată prin HG nr. 248/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât persoana impozabilă nu a prezentat documente din care să rezulte sursele de venituri obținute în străinătate, precum și veniturile obținute din vânzarea bijuteriilor și a cailor, în perioada 01.01.2008 – 31.12.2011, organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit, fără a lua în considerare veniturile, utilizând ca metodă indirectă, metoda patrimoniului, în conformitate cu prevederile art.109 ind.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicat cu modificările și completările ulterioare precum și HG nr.248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, modificată prin HG nr. 773/2011.

Din datele comunicate de Primăria Municipiului Hunedoara(Decizia de impunere – înștiințare de plată cuprinzând imobilele deținute de X) și informațiile existente în baza de date a ANAF organele de verificare fiscală au stabilit că acesta deține în proprietate un imobil, respectiv casă de locuit în suprafață desfășurată de 902 m2 cu privire la care au stabilit baza impozabilă ajustată la data de 31.12.2011, în sumă totală de xxxx lei, valoare stabilită în baza Raportului de evaluare a proprietăților imobiliare situate pe teritoriul

județului Hunedoara, pentru anul 2011 executat de expert evaluator ing. Petrișor Feder, întocmit pentru Uniunea Națională a Notarilor Publici - Camera Notarilor Publici Alba Iulia.

Totodată, din consultarea bazei de date ANAF a rezultat că, în perioada 01.01.2008 - 31.12.2011, dl. X nu a declarat nici un fel de venit, ca de altfel nici pentru perioada 1990 – 2007.

Pe cale de consecință, organele de verificare fiscală au stabilit valoarea imobilelor dobândite de dl. X, precum și baza impozabilă ajustată la data de 31.12.2011 în sumă totală de xxxx lei și au procedat la calculul impozitului pe venit suplimentar din surse nedeclarate în sumă de xxxxx lei, în conformitate art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prin decizia de impunere contestată.

Prin Decizia nr. ..../786/17.09.2014, D.G.R.F.P Timișoara în temeiul art.214 alin.(1) lit.a) din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare a suspendat soluționarea contestației formulată de către petentul X deoarece, în speță, au existat suspiciuni de evaziune fiscală constând în aceea că, în perioada ianuarie 2008 – decembrie 2011 persoana fizică nu a declarat organelor fiscale patrimoniul și veniturile realizate sustrăgându-se de la plata impozitului pe venit și nu a dat curs solicitărilor organelor fiscale de a prezenta documentele legale și bunurile din patrimoniu, în scopul verificărilor fiscale, în termen de 15 zile de la somație, ceea ce a indicat existența elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 4 și respectiv art.9 alin.(1) lit.a) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care stipulează:

„(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile ;”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în data 29.08.2014 s-a început urmărirea penală cu privire la infracțiunile prev. și ped. art. 4 și art.9 alin.(1) lit.a) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Prin Ordonanța de clasare din data de 06.2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara din Dosar nr..../2014, în temeiul disp. Art.315 al.1 b Cpp rap. la art.16 lit.a și b teza I din C.p.p. s-a dispus:

“ 1. Clasarea cauzei privind pe suspectul X, (...) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prev. și ped. de art. 9 lit.a din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art. 35 alin.1 și art.5 din Codul penal, întrucât fapta nu constituie infracțiune.

2. Clasarea cauzei privind infracțiunea prev. și ped. de art.4 din Legea nr.241/2005, întrucât fapta nu există. (...)”

Împotriva ordonanței din data de .06.2016, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin A.J.F.P Hunedoara a formulat plângere, care a fost

respinsă prin Încheierea penală nr..../CP/07.09.2016, definitivă.

Astfel, în speță, analizând considerentele care au stat la baza pronunțării, în Dosarul nr...../P/2014, de către procuror a soluției de clasare, se constată că, în cauză, față de **suspectul X**, subiect al impunerii realizată de organele de verificare fiscală, **s-a dispus clasarea cauzei pentru săvârșirea infr. prev.de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005** întrucât fapta nu constituie infracțiune.

Totodată, în ceea ce privește veniturile realizate de *suspectul X*, în raport de actele de urmărire penală efectuate în cauză „ *din examinarea prevederilor legale în materie fiscală incidente (Titlul III din Codul fiscal anterior și capitolul IX – Venituri din alte surse din Normele de aplicare ale acestuia) nu rezultă că, în ceea ce privește veniturile obținute de suspectul X în modalitatea descrisă de acesta în nota explicativă și declarația dată organelor de urmărire penală (care nu este combătută de alte probe), acestea erau supuse obligației declarării organelor fiscale” lipsind astfel mijloacele de probă din care să rezulte că suspectul X ar fi obținut venituri supuse obligației de declarare a acestora la organul fiscal în vederea impunerii. Pe de altă parte s-a arătat că: „ *având în vedere perioada obținerii veniturilor de către suspect - până în luna octombrie 2006, chiar în ipoteza în care suspectul ar fi obținut venituri care erau supuse obligației declarării organelor fiscale(ipoteză nedovedită în cauză), există un impediment la punerea în mișcare a acțiunii penale – prescripția răspunderii penale, întrucât pentru infracțiunea de evaziune fiscală, în modalitatea săvârșită art.9 alin.1 lit.a din Legea 241/2005, limitele de pedeapsă sunt de la 2 la 8 ani ani de închisoare, astfel că, în luna octombrie 2014 s-a fi împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale(prev. de art.122 alin.1 lit. c din Codul penal din 1969 mai favorabil prin prisma condițiilor de întrerupere a termenului de prescripție), în conformitate cu prevederile art.5 din NCP. ”**

Astfel, s-a dispus clasarea cauzei pentru săvârșirea inf. prev.de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005, cu aplicarea prevederilor art.35 alin.1 și art.5 din Codul penal raportat la prev. art.16 al.1 lit.b teza I C.p.p.

Se reține că soluția de clasare pronunțată de procuror s-a întemeiat pe prevederile art.315 alin.(1) lit.b), raportat la art.16 alin.(1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, potrivit căror:

ART. 315

Clasarea

(1) Clasarea se dispune când:

(...)

b) există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1).”

ART.16

“ *Cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale*

(1) *Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:*

(...)

b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;”

Prin Încheierea penală nr..../CP/07.09.2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara la data de ....09.2016, definitivă, s-a respins ca nefondată plângerea formulată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara.

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;*

(....)

(4) *Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”*

coroborat cu pct. 10.4 și următoarele din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

„10.4. *La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată.*

10.5. *La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”*

În conformitate cu aceste prevederi legale, procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organele de soluționare a contestațiilor pronunțându-se și în raport de motivarea organelor penale cuprinsă în rezoluțiile de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile

pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.

Învederăm că Decizia nr. ..../786/17.09.2014, a fost emisă de DGRFP Timișoara, în baza normelor legale precitate, cât și în considerarea principiului general de drept *penalul ține în loc civilul*.

Astfel, **Codul de Procedura Penală** din 12 noiembrie 1968, republicat, cu modificările și completările ulterioare, dispune:

Autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile și penale
ART. 22

(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Referitor la autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal, Noul Cod de procedură penală dispune:

„**ART. 28**

Autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal

(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.

Analizând raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, contestate, a rezultat că, organele de verificare fiscală din cadrul AJFP Hunedoara, cu ocazia verificării situației fiscale la persoana fizică X, au constatat că, în perioada ianuarie 2008 – decembrie 2011, persoana fizică nu a declarat organelor fiscale patrimoniul și veniturile realizate sustrăgându-se de la plata impozitului pe venit motiv pentru care au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit, fără a lua în considerare veniturile, utilizând ca metodă indirectă, metoda patrimoniului, în conformitate cu prevederile art.109 ind.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicat cu modificările și completările ulterioare, precum și HG nr.248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, modificată prin HG nr. 773/2011 și au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara cu privire la săvârșirea de către persoana fizică a unor fapte ce ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii de evaziunii fiscale

Ori, așa cum s-a reținut la situația de fapt, asupra existenței faptei de evaziune fiscală sesizată de organele de verificare fiscală și a persoanei care a săvârșit-o, în cauză s-au pronunțat, în cadrul activităților specifice desfășurate, organele de urmărire penală, prin Ordonanța de clasare din data de iunie 2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara în Dosarul nr. .../P/2014,

confirmată prin Încheierea penală nr..../CP/07.09.2016 pronunțată Tribunalul Hunedoara, definitivă, dispunând în legătură cu suspectul X și subiect al impunerii realizată de organele de verificare fiscală, clasarea cauzei pentru săvârșirea infr. prev.de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005 cu aplicarea prevederilor art.35 alin.1 și art.5 din Codul penal, întrucât fapta nu constituie infracțiune.

Având în vedere starea de fapt și temeiurile legale incidente în speță, se reține că urmare Ordonanței de clasare pronunțată în data de 06.2016 în dosar nr. ..../P/2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, definitivă, privind pe suspectul X, organele de urmărire penală s-au pronunțat cu privire la fapta de evaziune fiscală, dispunând clasarea cauzei pentru săvârșirea infr.prev.de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005 deoarece lipsesc probele din care să rezulte că persoana fizică a obținut venituri supuse obligației de declarare a acestora la organul fiscal în vederea impunerii, fiind aplicabile prev.art.16 al.1 lit.b teza I C.p.p

În acest sens, organul de soluționare a contestației are în vedere reținerile și considerentele procurorului care a dispus clasarea cauzei, pronunțată prin Ordonanța de clasare din data de 08 iunie 2016 față de suspectul X subiect al impunerii realizată de organele de verificare fiscală.

Cu adresa nr...../11.11.2019, D.G.R.F.P Timișoara a solicitat Administrației Județene a Finanțelor publice Hunedoara – Inspecție Fiscală să comunice, conform pct.10.2 și 10.3 din OPAnaf 3741/2015 dacă Ordonanța de clasare emisă la data de 06.2016 din Dosarul nr..../P/2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, a cărei fotocopy a fost anexată solicitării reprezintă motivul de încetare definitiv și executoriu al suspendării soluționării contestației formulată de Dl. X, conform Deciziei nr..../786/17.09.2014 emisă de DGRFP Timișoara, în caz afirmativ exprimând un punct de vedere în raport de soluția organelor de urmărire penală, conform art. 277 CPF.

Prin adresa nr...../26.11.2019, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR ..../02.12.2019, organele de inspecție fiscală au propus, în urma analizei celor consemnate în Ordonanța de clasare din data de 06.2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara admiterea contestației formulată.

Astfel, D.G.R.F.P. Timișoara, ca organ competent în soluționarea contestației, luând act de împrejurarea că atât instanța penală de control judiciar cât și organele de urmărire penală ale Ministerului Public, au stabilit definitiv că, raportat la prevederile legale în materie fiscală incidente, respectiv titlul III din Codul fiscal, nu rezultă că, în ceea ce privește veniturile obținute de suspectul X în modalitatea descrisă de acesta în nota explicativă și declarația dată organelor de urmărire penală (care nu este combătută de alte probe), acestea erau supuse obligației declarării organelor fiscale lipsind astfel probele din care să rezulte că petentul X a obținut venituri supuse obligației de declarare a acestora la organul fiscal în vederea impunerii și ținând cont de

faptul că acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei și a persoanei care a săvârșit-o, premisa organelor de verificare fiscală în legătură starea de fapt constatată și stabilită urmarea verificării fiscale desfășurate la petentul X nu este fundamentată de administrarea probelor specifice în etapa procesuală penală.

Potrivit prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 79¹

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor."

iar conform prevederilor art. 50 din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate:

"În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare fiscală sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organele fiscale stabilesc baza impozabilă ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizia de impunere."

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organele de verificare fiscală au în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

În raport de cele prezentate mai sus, se reține că măsura constând în stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit în ceea ce privește presupusele venituri obținute de către petentul X raportat la prevederile legale în materie fiscală incidente în perioada 01.01.2008 – 31.12.2011, nu mai subzistă, în condițiile în care starea de fapt fiscală cuprinsă în decizia de impunere contestată nu a fost confirmată de constatările organelor de urmărire penală.

În speță coroborând propunerea organului de verificare fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara inserata în cuprinsul adresei nr..../26.11.2019, în considerarea dispozițiilor art. 109¹ alin. 1 și 1¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare , unde se arată:

“ Reguli privind verificarea persoanelor fizice

(1) Organul fiscal are dreptul de a efectua o verificare fiscală prealabilă documentară a ansamblului situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, în condițiile prezentului cod, care se aplică în mod corespunzător.

(1¹) Competența de exercitare a verificării situației fiscale personale pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Aparatul central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competență în efectuarea verificării persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al țării.” și art. 216 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora:

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.” respectiv art. 279 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală se va admite contestația formulată de petentul X pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar prin Decizia privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. ..../17.07.2014, emisă de AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală cu consecința anularii totale a Deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. ..../17.07.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara pentru suma de xxxxx lei.

În legătură cu solicitarea inserată în cuprinsul adresei nr..../24.09.2019 de radiere a sechestrului asigurator întrucât instituirea acestei măsuri nu se mai justifică, învederam că structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul DGRFP Timișoara are competența soluționării contestațiilor ce au ca obiect, conform art. 272 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală, deciziile de impunere, actele administrativ fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziile pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, măsura de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și deciziile de reverificare.

Prin urmare, structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul DGRFP Timișoara nu are competența legală de a dispune radierea

sechestrului asigurator conform celor solicitate în adresa nr...../24.09.2019 de reluare a procedurii de soluționare a contestației, în cauză fiind incidente dispozițiile exprese ale art. 213 Cod procedura fiscală.

Pentru considerentele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

- *admiterea* contestației formulate de persoana fizică **X** și anularea Deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. ..../17.07.2014 emisă de organele de verificare fiscală din cadrul AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală, pentru suma de **xxxxx lei**, reprezentând impozit pe venit;

- prezenta decizie se comunica la:

- X

- A.J.F.P Hunedoara

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.3741/2015.